

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΙΑΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΩΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ:

226/2019

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΙΑΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη

και από τη γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Ιανουαρίου 2019 για να δικάσει την αίτηση:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ -ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

κατοίκου Πετρούπολης, οδός η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου της Αθηνάς Θεοδώρου

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ- ΑΙΤΗΣΗ /ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες έχουν καταστεί διάδικοι, μετά τη νόμιμη ικλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 παρ. 3 (ΚΠολΔ) και παραστάθηκαν ως εξής: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «EUROBANK ERGASIAS AE», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, για τις δικές της απαιτήσεις και υπό την ιδιότητά της ως οιονεί καθολικής διαδόχου του τραπεζικού ιδρύματος με την επωνυμία «NEO TAXYΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.», κατόπιν συγχώνευσης με απορρόφηση του τελευταίου από την πρώτη, η οποία δεν παραστάθηκε, 2) Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ» που εδρεύει στην Αθήνα,

οδός Ακαδημίας αρ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του

Φέρεται προς συζήτηση δυνάμει της από 3-11-2017 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 482/3-11-2017 κλήσης η από 18-11-2013 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1157/22-11-2013 αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 Ν.3869/2010 της αιτούσας, για την οποία ορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 26-5-2021 και κατόπιν επίσπευσης της συζήτησης με την ως άνω κλήση αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά της εγγραφής της σε αυτό και ακολούθησε συζήτηση, όπως σημειώνεται στα πρακτικά στην οποία οι παριστάμενοι διάδικοι, δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα διαλαμβάνονται στα πρακτικά συζητήσεως της υποθέσεως και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις υπ' αριθμ. 6514/3-12-2013, 6505/3-12-2013 και 8890/14-11-2017 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών τις οποίες νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασμού και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο, καθώς και ακριβές αντίγραφο της ως άνω κλήσης με πράξη ορισμού δικασμού και ιδήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης, επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πρώτη των καθ' ών (ειδικότερα δε η αρχική αίτηση επεδόθη και στο πρώην τραπεζικό ίδρυμα με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.», οιονεί καθολική διάδοχος του οποίου τυγχάνει σήμερα η πρώτη καθ' ης), πλην όμως αυτή δεν παραστάθηκε κατά την εικρώνηση της υποθέσεως ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο. Εφόσον, λοιπόν, η ανωτέρω δεν παραστάθηκε, κατά την εικρώνηση της υποθέσεως, στο ακροατήριο κατά την ανωτέρω δικάσιμο, το Δικαστήριο θα προχωρήσει στην εκδίκαση της υποθέσεως σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 754 ΚΠολΔ, άρθρ. 5 του ν.3869/2010).

2° φύλλο της υπ' αριθμ. ..... 226/19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

Από το συνδυασμό των άρθρων 216 παρ 1 ΚΠολΔ και 4 του Ν.3869/2010, προκύπτει ότι η αίτηση οφειλέτη για υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν.3869/2010 για να είναι ορισμένη, πρέπει να γίνεται αναφορά σε αυτήν: 1) της μόνιμης και γενικής (όχι απλής) αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος φυσικού προσώπου, 2) της κατάστασης της περιουσίας του και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του, 3) της κατάστασης των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του και 5) αιτήματος ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του (Αθ. Κρητικός έκδοση 2010 ερμ. Ν.3869/2010 σελ. 64 και

64 Ανάτυπο σελ. 1477), παράλληλα δε πρέπει να περιλαμβάνεται σε αυτή αίτημα προς επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης ώστε να αποκτήσει αυτό ισχύ δικαστικού συμβιβασμού και επικουρικά να ζητεί την ρύθμιση των χρεών από το Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 του Ν.3869/2010. Δεν απαιτείται πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων και του αιτήματος της αίτησης, αλλά μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, γιατί δεν καθορίζεται από το νόμο η παράθεσή τους σε ορισμένη θέση ή σειρά, αρκεί μόνο αυτά να προκύπτουν με σαφήνεια. Λοιπά στοιχεία, όπως ο χρόνος ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων, τα αίτια της πολλαπλής δανειοδότησης (υπερδανεισμού) του οφειλέτη και οι συγκυρίες που τον οδήγησαν στην αδυναμία πληρωμής των χρεών του, καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο και εντεύθεν αδυνατεί να αντεπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις περιερχόμενος σε αδυναμία πληρωμών ή τα εισοδήματα του όταν ανέλαβε τα δάνεια από τους πιστωτές, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της, αποτελούν αντικείμενο απόδειξης περί της μονιμότητας στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων, η οποία συντελέστηκε χωρίς δολιότητα του οφειλέτη και θα εξεταστούν στην οικεία θέση, στο πλαίσιο και του ανακριτικού συστήματος που εφαρμόζεται στην προκειμένη διαδικασία, κατά τις διατάξεις των άρθρων 744, 745 και 751 ΚΠολΔ (ιδ. «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010» σελ. 132,137, Αθ. Κρητικό, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», δεύτερη έκδοση, σ. 106 και όλως ενδεικτικά Α.Π. 64/2017 Τ.Ν.Π.

Nomos, ΕιρΑλεξ 13/2014 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΒασιλικ 65/2013 ΝΟΜΟΣ ΕιρΛαρ 106/2011, ΤΝΠΙ ΔΣΑ, ΕιρΠειρ 85/2011, ΕιρΙωαν 2/2011). Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 236 σε συνδυασμό με τα άρθρα 744, 745 και 751 ΚΠολΔ, ο οφειλέτης μπορεί να διορθώσει ή να διευκρινίσει το δικόγραφό του επιτρέποντας την ίαση της ποσοτικής ή ποιοτικής αοριστίας, όχι όμως της νομικής, η οποία συντρέχει όταν ο οφειλέτης δεν αναφέρει στο δικόγραφο όσα στοιχεία επιβάλλει ο νόμος (αρθ. 1 και 4 παρ. 1 ν. 3869/10), κατά τα αμέσως προεκτεθέντα.

Με την κρινομένη αίτησή της, όπως αυτή συμπληρώθηκε και διορθώθηκε με δήλωση στο ακροατήριο δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της και αναφορά στις προτάσεις της κατ' άρθρο 745 ΚΠολΔ, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους ανωτέρω πιστωτές της, ζητεί την επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών της, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτησή της αναλυτική κατάσταση, άλλως τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθεί υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση και την αναγνώριση ότι, με την τήρηση από αυτήν της δικαστικής ρυθμίσεως των οφειλών της, θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών της προς τους πιστωτές της.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση εισάγεται αρμοδίως ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσης (άρθρ. 3 Ν. 3869/2010) και παραδεκτώς καθώς: α) αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως επιδόθηκε στους καθ' ων πιστωτές της εντός δεκαπέντε ημερών από την κατάθεση της αίτησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως το εν λόγω άρθρο ισχύει β) δεν επιτεύχθηκε προδικαστικός συμβιβασμός και επικύρωση αυτού, κατά την ορισθείσα από την Ειρηνοδίκη ημέρα επικύρωσης, ήτοι την 12-5-2014, (ιδ. την από 22-11-2013 πράξη ορισμού συζήτησης σε συνδυασμό με την από 15-5-2014 χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή επί της ανωτέρω αιτήσεως), γ) δεν εικρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο, κατ' άρθρο 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (ιδ. υπ' αριθμ. 9/31-1-2019 βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Ιλίου). Επιπλέον προσκομίζεται η από 22-11-2013 υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας της και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. ....226/19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

τριετία με βεβαίωση γνησίου υπογραφής από το ΚΕΠ Δήμου Ιλίου. Περαιτέρω, η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό του αντικειμένου της (άρθ. 216 ΚΠολΔ και 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010), ήτοι: α) κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της αιτούσης, β) κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών και κανένα άλλο στοιχείο δεν απαιτείται για την πληρότητα του δικογράφου, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην αρχή της παρούσας σκέψεως, απορριπτομένης ως νόμω αβάσιμης της ενστάσεως απαραδέκτου λόγω αοριστίας που προέβαλε το δεύτερο των καθ' ων. Περαιτέρω, η αίτηση τυγχάνει νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, όπως τα άρθρ. 4 και 5 αντικαταστάθηκαν από τα άρθρ. 12 και 13 του Ν. 4161/2013, 6 παρ. 3, 8 όπως το άρθρ. 8 τροποποιήθηκε με τα άρθ. 16 και 17 του Ν. 4161/2013, 9 όπως το άρθρ. 9 αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 17 παρ. 1 Ν.4161/2013 και 11 του ν. 3869/2010 καθόσον, με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά, πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μη πληρωμής των οφειλών του, πλην του αιτήματος περί συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης, διότι δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 Ν.3869/2010. Εφόσον, λοιπόν, δεν επετεύχθη δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσης και των πιστωτών της, πρέπει η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/ 2010 ορίζεται ότι "φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής". Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010

θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από τη γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταίσματος, προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 330 ΑΚ, με την οποία ορίζεται "ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές". Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταίσματος, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως γίνεται δεκτή και στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. Ι ΠΚ, που ορίζει ότι "με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξης επίσης όποιος γνωρίζει ότι με την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται". Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που "θέλει" την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξης του ικανού, παρά ταύτα, δεν αφίσταται αυτής. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξης του και το "αποδέχεται". Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφιστάμενη ενοχή. Περαιτέρω, από τη διατύπωση της παρ. 1 εδάφ. α' του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην "περιέλευση" του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο ανάληψης της οφειλής όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη της τελευταίας. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο είτε είναι αρχικός είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνον ο οποίος καρπούται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Συνεπώς, η

χειρός για τη συντήρηση. Θεοφάνεια 17/01/2019 μπόγκος
Εργοστάσιου Ιωνίου (Διεύθυνση Εμπορίου)

εξαιτίας του δόλου μόνιμη αδυναμία του οφειλέτη δεν είναι αναγκαίο να εμφανιστεί μετά την ανάληψή του χρέους αλλά μπορεί να υπάρχει και κατά την ανάληψη αυτού, όταν δηλαδή ο οφειλέτης ήδη από την αρχή, αναλαμβάνοντας το χρέος, γνωρίζει ότι με βάση τα εισοδήματά του και τις εν γένει ανάγκες του δεν μπορεί να το εξυπηρετήσει. Περίπτωση ενδεχόμενου δόλου συντρέχει και όταν ο οφειλέτης συμφωνεί με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, προβλέποντας ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγήσει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και όμως αποδέχεται το αποτέλεσμα αυτό. Αξίωση πρόσθετων στοιχείων για τη συγκρότηση του δόλου στο πρόσωπο του οφειλέτη κατά την ανάληψη του χρέους, όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος ή η παράλειψη του πιστωτικού ιδρύματος να προβεί στις αναγκαίες έρευνες της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου. Ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών χρεών του περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, δηλαδή σε ένα υποκειμενικό στοιχείο, χωρίς να είναι ανάγκη προσθήκης και άλλων αντικειμενικών στοιχείων όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος και η παράλειψη, από την πλευρά των τελευταίων, να ενεργήσουν την αναγκαία έρευνα, πριν χορηγήσουν την πίστωση, της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, πράγμα το οποίο, άλλωστε, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου. Τέλος, όπως προκύπτει από την πρόβλεψη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του πιο πάνω άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στο νόμο, κατά πρόταση πιστωτή (ΑΠ 65/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Η πληρεξούσια δικηγόρος του δεύτερου των καθ' ων ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της, αναφέρθηκε στις προτάσεις της, αρνήθηκε την αίτηση και προέβαλε α) ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως λόγω αοριστίας, η οποία τυγχάνει απορριπτέα για τους λόγους που εξετέθησαν ανωτέρω και β) ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμής, με περιεχόμενο ότι ανέλαβε δανειακές υποχρεώσεις πάνω από τις οικονομικές της δυνατότητες, ένσταση που προβάλλεται παραδεκτά και ορισμένα και θα εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Τέλος, αρνήθηκε την αίτηση λόγω μη συνδρομής της ουσιαστικής προϋπόθεσης της ύπαρξης ληξιπροθέσμων οφειλών στο

πρόσωπο της αιτούσης κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αιτήσεως. Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος, διθέντος ότι όπως προκύπτει από την κάτωθι αναφερόμενη από 2-9-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών της πρώτης καθ'ης, κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αιτήσεως υφίσταντο ληξιπρόθεσμες οφειλές της αιτούσης τουλάχιστον προς αυτήν δυνάμει της υπ' αριθμ. 2068367392 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, λόγω ύπαρξης των οποίων εκ συνολικής οφειλής ύψους τότε 13.989,92€, ποσό 3.381,86€ αντιστοιχούσε σε παραχθέντες τόκους.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί καταθέσεως της αιτούσας, ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου, που εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεώς του και όλων των, μετ' επικλήσεως, νομίμως προσκομιζομένων από αυτήν εγγράφων (η μνεία κατωτέρω ορισμένων εξ αυτών είναι απλώς ενδεικτική, καθώς κανένα δεν παραλείφθηκε να εκτιμηθεί), από τα διδάγματα κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αντεπαγγέλτως (άρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι σήμερα 52 ετών, σε διάσταση με το σύζυγό της στα πλαίσια του γάμου της με τον οποίο έχει αποκτήσει δύο ενήλικα τέκνα τηλικίας 30 και 19 ετών αντίστοιχα (ιδ. προσκομιζόμενο από 3-11-2015 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης Δήμου Πετρούπολης). Εργάζεται ως καθαρίστρια στο τμήμα εξωτερικής αποκομιδής απορριμμάτων του Δήμου Αθηναίων, εργασία από την οποία αποκερδαίνει μηνιαίως κατά μέσο όρο το καθαρό ποσό των 1299,00€ (ιδ. προσκομισθέν εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογικού έτους 2017, από το οποίο προκύπτει ετήσιο εισόδημα από εργασία 17.484,81€ - αναλογούντος φόρου 1896,56€= καθαρό ετήσιο εισόδημα 15.588,25€ / 12 μήνες). Επισημαίνεται ότι από το προσκομιζόμενο από Ιανουαρίου 2019 εκκαθαριστικό μισθοδοσίας της αιτούσης ύψους 897,11€ δεν μπορεί να συναχθεί με ασφάλεια το συνολικό μηνιαίο εισόδημα αυτής, καθώς το αναγραφόμενο σε αυτή ποσό αφορά μόνο στο μεμονωμένο και συγκεκριμένο ως άνω μήνα, διθέντος ότι δεν προσκομίζονται λοιπές αποδείξεις μισθοδοσίας του ιδίου έτους, ώστε να διακριθεί εάν το εμφανόμενο σε αυτή ποσό ανέρχεται στο ως άνω σταθερό ποσό μηνιαίως. Από το 2010 βρίσκεται σε διάσταση με το σύζυγό της (ιδ. προσκομισθέν από 8-9-2010 ιδιωτικό συμφωνητικό διακοπής έγγαμης συμβίωσης και ρύθμισης επιμέλειας τέκνου), ο οποίος δεν την ενισχύει οικονομικώς καταβάλλοντας διατροφή. Σήμερα διαμένει στην κάτωθι αναφερόμενη κύρια κατουκία της με τον ηλικίας 19 ετών υιό της, ο οποίος έχει διαγνωσθεί με διάχυτη αναπτυξιακή διαταραχή και

5^ο θέμα της υπ' αριθμ. ....926/19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

μέτρια νοητική καθυστέρηση (ιδ. από 17-11-2017 βεβαίωση παιδοψυχιατρικού τμήματος Γενικού Νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού) και φοιτά σήμερα σε σχολείο ειδικής αγωγής, καθώς και με την ηλικίας 88 ετών μητέρα της, η οποία τυγχάνει συνταξιούχος, λαμβάνουσα συντάξιμες αποδοχές ύψους 400€ μηνιαίως, εκ των οποίων ποσό ύψους 300€ καταβάλλεται σε γυναίκα επιφορτισμένη με τη φροντίδα της, λόγω ανάγκης απουσίας της αιτούσας από την οικία της για εργασία.

Η αιτούσα έχει στην ιδιοκτησία της κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 37,5% εξ αδιαιρέτου και κατά ψιλή κυριότητα σε ποσοστό 62,5% εξ αδιαιρέτου ένα διαμέρισμα υπογείου ορόφου επιφανείας 78,60 τ.μ, που βρίσκεται σε πολυνκατοικία κείμενη στην Πετρούπολη Αττικής, επί της οδού κατασκευής 1976, αντικειμενικής αξίας, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη δήλωση ΕΝΦΙΑ φορολογικού έτους 2018, 22.172,54€ (10.078,43€ αντικειμενική αξία δικαιώματος πλήρους κυριότητος +12.094,11€ αντικειμενική αξία ψιλής κυριότητος). Το ως άνω ακίνητο περιήλθε στην ιδιοκτησία της κατά τα ως άνω ποσοστά δυνάμει της υπ' αριθμ. 17748/18-2-2002 δήλωσης αποδοχής κληρονομίας, του υπ' αριθμ. 19035/24-5-2005 συμβολαίου δωρεάς εν ζωή και του υπ' αριθμ. 19034/24-5-2005 συμβολαίου γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Περιστερίου.

Πέραν τούτου, η αιτούσα έχει στην ιδιοκτησία της ένα IXE όχημα μάρκας TOYOTA τύπου Starlet με αριθμό κυκλοφορίας 1296 κυβικών, έτους πρώτης κυκλοφορίας 1992.

Απεδείχθη επιπλέον ότι σε χρόνο προγενέστερο του έτους της κατάθεσης της αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, το οποίο, κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, δεδομένου ότι κανένα εξ αυτών δεν τυγχάνει εμπραγμάτως ασφαλισμένο (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/2010), όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. 3140/2015 πιστοποιητικό βαρών του Υποθηκοφυλακείου Ιλίου, ήτοι η αιτούσα οφείλει 1) στην Τράπεζα Eurobank α) ποσό 13.989,92€ δυνάμει της υπ' αριθμ. 2068367392 σύμβασης καταναλωτικού δανείου (ιδ. από 2-9-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών) και β) ποσό 5.679,46€ δυνάμει της υπ' αριθμ. 1288-907-0 σύμβασης καταναλωτικού δανείου (ιδ. από 24-9-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών Νέου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Ελλάδος) και 2) στο Ταμείο

Παρακαταθηκών και Δανείων ποσό 16.600,23€ δυνάμει της υπ' αριθμ. 21/97209 σύμβασης δανείου μικροεπισκευών (ιδ. από 3-9-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών). Το σύνολο των οφειλών της αιτούσας ανέρχεται σε ποσό 36.269,61€. Η αιτούσα προέβη στη λήψη του ως άνω επισκευαστικού της δανείου, το οποίο συνιστά το μεγαλύτερο μέρος των οφειλών της, την 19-7-2010.

Με βάση όλα τα ανωτέρω δεδομένα, οι μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης της αιτούσης ανέρχονται στο ποσό των 1100€ περίπου, ποσό ελαφρώς ανώτερο αυτού στο οποίο η ίδια τις προσδιόριζε με την αίτησή της και το οποίο κρίνεται εύλογο, σύμφωνα με την έκθεση υπολογισμού των ευλόγων δαπανών της ΕΛΣΤΑΤ για έναν ενήλικα με ένα προστατευόμενο τέκνο και έναν εξαρτώμενο ενήλικα, την οποία το δικαστήριο δύναται να αξιοποιήσει στο συλλογισμό του ως κατευθυντήρια γραμμή, λαμβάνοντας υπόψιν και το ανωτέρω πρόβλημα υγείας του υιού της αιτούσης. Κατά συνέπεια, η αιτούσα με το εισόδημά της ύψους 1299,00€ δεν είναι σε θέση να εξοφλήσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της, διθέντος ότι το σύνολο των μηνιαίων δόσεων που έπρεπε να καταβάλει για να είναι συνεπής με τις δανειακές της υποχρεώσεις ανερχόταν στο ποσό των 430€ περίπου (ιδ. ως άνω αναλυτικές καταστάσεις οφειλών, όπου αναγράφεται το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης των ως άνω δανείων). Εκ των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει, κατά συνέπεια, ότι η αιτούσα έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της. Η κρίση αυτή συνάγεται από την σχέση της ρευστότητας της προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της, δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της (κατά τα ανωτέρω οριζόμενα), η υπολειπόμενη ρευστότητα της δεν της επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών της ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος τους (ΜονΠρωτΕδεσσ 20/2013, Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα), δεν διαφαίνεται δε ότι η σχέση ρευστότητας – οφειλών θα αναστραφεί σύντομα, καθώς, δεν αναμένεται προσεχής ανάκαμψη των οικονομικών της σε βαθμό που να της επιτρέψει να ακολουθήσει το ρυθμό στον οποίο τα χρέη της καθίστανται ληξιπρόθεσμα. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2011, η αιτούσα προέβη στην ανάληψη των δανειακών της υποχρεώσεων σε χρονικό σημείο κατά το οποίο το καθαρό ετήσιο εισόδημά της, αφαιρούντος του αναλογούντος φόρου, ανερχόταν στο ποσό των 17.521,55€, εισόδημα που αντιστοιχούσε σε 1460€ μηνιαίως και επέτρεπε στην αιτούσα να είναι συνεπής με τις δανειακές της υποχρεώσεις, χωρίς να μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων ότι ο εν διαστάσει

D
Δαλ

Z

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. ....2.26.../19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

σύζυγός της, ο οποίος κατά το έτος αυτό (εντός του οποίου έλαβε χώρα η διάσπαση της έγγαμης συμβίωσής τους) εργαζόταν, δεν θα κατέβαλε διατροφή για το ανήλικο τότε τέκνο τους και ότι θα λάμβανε χώρα μείωση του εισοδήματος από την εργασία της. Συνεπώς, η αιτούσα, η οποία δεν μπορούσε ασφαλώς να προβλέψει τα ανωτέρω γεγονότα, δεν είχε ούτε ενδεχόμενο δόλο κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών της υποχρεώσεων, η δε σχετικώς υποβληθείσα ένσταση από το δεύτερο καθ' ου τυγχάνει απορριπτέα στην ουσία της. Συνεπώς, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσης οι προϋποθέσεις για υπαγωγή της στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010.

Η νέα παράγραφος 2β' του άρθρου 9 του Ν.3869/2010, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 62 παρ. 3 Ν. 4549/2018 και η οποία σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 8 του τελευταίου ως άνω Νόμου εφαρμόζεται και στις εικρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του δίκες, ορίζει τα ακόλουθα: «Κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης». Με την ανωτέρω διάταξη ουσιαστικά καταργείται η δυνατότητα παροχής περιόδου χάριτος για την εξυπηρέτηση της ρύθμισης που αφορά στη διάσωση της κύριας κατοικίας, η οποία προβλεπόταν ρητά υπό το καθεστώς των ν. 3869/2010 και 4161/2013 και έγινε δεκτή νομολογιακά, παρά τη σιωπή του νομοθέτη, υπό το καθεστώς των ν. 4336/2015 και 4346/2016. Σκοπός δε της συγκεκριμένης ρύθμισης είναι, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4549/2018, να ρυθμιστεί το ζήτημα της χρονικής σύμπτωσης της ρύθμισης του άρθρου 8 και του άρθρου 9, προκειμένου α) να μην υποχρεώνονται οι οφειλέτες κατά τη διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 να καταβάλλουν ποσά που υπερβαίνουν την ικανότητα αποπληρωμής τους, με ορατό τον κίνδυνο έκπτωσής τους και β) να μην τοποθετεί το δικαστήριο την έναρξη της ρύθμισης του άρθρου 9 στη λήξη της ρύθμισης του άρθρου 8, με αποτέλεσμα οι οφειλέτες να επιβαρύνονται με τους τόκους του σχεδίου διευθέτησης και να επιμηκύνεται η συνολική περίοδος αποπληρωμής.

Κριτήριο για την ως άνω κατανομή είναι η μη χειροτέρευση της θέσης των πιστωτών σε σχέση με τη θέση που θα είχαν σε περύπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, πλην όμως, όπως ρητώς ορίζεται στην αυτολογική έκθεση του Ν. 4549/2018 (κεφάλαιο Β – τροποποιήσεις του Ν. 3869/2010 – παράγραφος 1), ο οφειλέτης δε θα πρέπει να επιβαρυνθεί με καταβολές υψηλότερου ποσού από αυτό που ορίστηκε με βάση τα εισοδηματικά κριτήρια του άρθρου 8 παρ. 2. Απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή της νεοπροστεθείσας διάταξης του άρθρου 9 παρ. 2 β' Ν. 3869/2010 είναι κατ' αρχήν ο προσδιορισμός του ακριβούς ποσού των μηνιαίων δόσεων των δύο ρυθμίσεων ήδη κατά την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, κάτι το οποίο δεν είναι εφικτό αναφορικά με τη δόση του άρθρου 9 παρ. 2, διθέντος ότι σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 «η εξυπηρέτηση της οφειλής γίνεται με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυματινόμενο επιτόκιο που ίσχυε, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ή σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, και χωρίς ανατοκισμό». Ήτοι, η εξυπηρέτηση της οφειλής γίνεται εν τέλει με δείκτες, οι οποίοι μεταβάλλονται κατά της διάρκεια της πολυετούς ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, κι επομένως, είναι αδύνατος ο προσδιορισμός της τελικής δόσεως κατά την έκδοση της αποφάσεως για το χρονικό διάστημα των τριών έως πέντε ετών ή των τριών ετών της κατανομής. Επισημαίνεται ότι η προβλεπόμενη περίπτωση πρόβλεψης σταθερού επιτοκίου είναι ανεφάρμοστη στην πράξη, καθώς δεν υφίσταται σχετικός δεύτης για ανάλογη χρονική περίοδο (20 έτη ή έως 35 έτη) στο στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος. Εντούτοις, ακόμη και στην περίπτωση που ήταν εφικτός ο εξ αρχής προσδιορισμός του ακριβούς ποσού της τοκοχρεωλυτικής δόσης του άρθρου 9 παρ. 2, κατανομή με τήρηση των ανωτέρω αναφερόμενων βασικών αρχών δεν θα ήταν σε καμία περίπτωση δυνατή στις περιπτώσεις που το ποσό της μηνιαίας δόσης του άρθρου 8 παρ. 2, το οποίο προσδιορίζεται βάσει της εισοδηματικής ικανότητας του οφειλέτη σε σχέση με το ύψος των βιοτικών αναγκών του, υπολείπεται του ποσού της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 (ιδ. και Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, Συμπλήρωμα στην 4^η έκδοση έτους 2016, σελ. 126-127). Ως εκ τούτου, μοναδική λύση για τη στάθμιση των εκατέρωθεν συμφερόντων, τα οποία ο ίδιος ο

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ. ....206...../19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

νομοθέτης κρίνει άξια προστασίας, είναι η επιβολή μηδενικών δόσεων για τη ρύθμιση του ά. 9 παρ. 2 όσο χρόνο διαρκεί η ρύθμιση του ά. 8 παρ. 2, προκειμένου ο οφειλέτης να καταβάλει τη δόση της μέγιστης δυνατότητας αποπληρωμής του αποκλειστικά στη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 προς ικανοποίηση του συνόλου των πιστωτών και η ταυτόχρονη αντίστοιχη μείωση της διάρκειας των καταβολών του ά. 9 παρ. 2, προκειμένου να αποφευχθεί η δια της περιόδου χάριτος επιμήκυνση της διάρκειας της ρύθμισης.

Ως προελέχθη, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσης οι προϋποθέσεις για υπαγωγή της στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010 και δη σε αυτήν του άρθρ. 8 παρ. 2 με μηνιαίες καταβολές από το εισόδημά της. Ειδικότερα, η ρύθμιση των χρεών της αιτούσης θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στην ανωτέρω πιστώτριά της, από το εισόδημά της, ο χρόνος των οποίων ορίζεται σε πέντε (5) έτη, αρχής γενομένης από την 1^η ημέρα του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στην πιστώτρια της αιτούσης ποσό πρέπει να οριστεί σε 199 ευρώ το μήνα, ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες, σύμφωνα με την ανάλυση που προηγήθηκε (1299,00€ περίπου μηνιαίο εισόδημα- 1100€ μηνιαίες δαπάνες). Το ποσό αυτό θα καταβάλλει μηνιαίως και συμμέτρως μεταξύ των απαιτήσεων πιστωτών της, δηλαδή θα καταβάλλει 1) στην Τράπεζα Eurobank α) ποσό 76,75€ για την υπ' αριθμ. 2068367392 σύμβαση καταναλωτικού δανείου και β) ποσό 31,17€ για την υπ' αριθμ. 1288-907-0 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ήτοι συνολικώς ποσό 107,92€ και 2) στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ποσό 91,08€ για την υπ' αριθμ. 21/97209 σύμβαση δανείου μικροεπισκευών. Στις καταβολές αυτές θα πρέπει να συνυπολογιστούν τα ποσά που η αιτούσα κατέβαλε δυνάμει της επί της αιτήσεώς της χορηγηθείσας από 15-5-2014 προσωρινής διαταγής, η οποία διατηρήθηκε με την από 30-10-2017 προσωρινή διαταγή, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Νόμου 3869/2010, ως αυτός τροποποιήθηκε με το Νόμο 4849/2018, ήτοι θα πρέπει να αφαιρεθεί συνολικώς ότι καταβλήθηκε στα πλαίσια της προσωρινής διαταγής του άρθρου 5, διαιρούμενο δια του πλήθους των δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά

κατάθεσης της αιτούσας στους υπ' αριθμ. 0026.0200.49.0123816873, 0026.0650.51.0100382576 και 0026.9604.31.0300789789 λογαριασμούς της πρώτης καθ'ης, η αιτούσα κατέβαλε σε ~~εποτήν~~ στα πλαίσια της ως άνω προσωρινής διαταγής συνολικώς ποσό 1227,20€ (ιδ. προσκομισθέντα 12 γραμμάτια καταβολής ποσού 22€, 8 γραμμάτια καταβολής ποσού 10€, 24 γραμμάτια καταβολής ποσού 32€, καθώς και από 1 γραμμάτιο καταβολής ποσού 20€, 37,20€ και 58€ αντίστοιχα) και από την προσκομισθείσα από την καθ'ης από 17-1-2019 αναλυτική κατάσταση οφειλών, η αιτούσα κατέβαλε στα πλαίσια της ως άνω προσωρινής διαταγής ποσό 35,40€ μηνιαίως από τον Ιούνιο του 2014 μέχρι και τον Ιανουάριο του 2019, ήτοι κατέβαλε συνολικώς ποσό (35,40€X 56 μήνες) 1.982,40€. Συνεπώς η δια της παρούσης ορισθείσα μηνιαία δόση ύψους 107,92€ προς την Τράπεζα Eurobank θα διαμορφωθεί για την αιτούσα τελικώς στο ποσό των 107,92€ - (1227,20€ / 60) 20,45€ =87,47€ και προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από το αρχικώς ορισθέν ποσό των 91,08€ στο ποσό των 91,08€- (1982,40€ / 60) 33,04€=58,04€, ήτοι η αιτούσα θα καταβάλει συνολικώς μηνιαίως ποσό 145,51€.

Η παραπάνω ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 ν. 3869/2010 θα συνδυαστεί με αυτή του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, εφ' όσον η αιτούσα προέβαλε αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο αυτή η εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της και η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει ποσό ίσο με το 80% της αντικειμενικής αξίας του ανωτέρω ακινήτου της, που ανέρχεται, κατά τα ανωτέρω, σε 22.172,54€ ευρώ, δηλαδή θα πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει ποσό (22.172,54 ευρώ X 80%) 17.738,03 ευρώ σε διακόσιες σαράντα (240) μηνιαίες δόσεις. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με όσα ανωτέρω αναλυτικώς εξετέθησαν, πρέπει η ρύθμιση να ξεκινήσει τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, οριζόμενων μηδενικών καταβολών στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσης για τα πέντε πρώτα έτη της ρύθμισης, ήτοι για όλη τη διάρκεια της παραλλήλως ισχύουσας ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2. Οι μηνιαίες καταβολές για τα εναπομείναντα δεκαπέντε έτη της παρούσας ρύθμισης θα είναι ποσού 98,54 ευρώ το μήνα και

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. ....226...../19 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου (εκουσία δικαιοδοσία)

επί 180 μήνες (15 έτη X 12 μήνες). Το ποσό αυτό θα καταβάλλεται συμμέτρως μεταξύ των οφειλών της αιτούσης, ήτοι η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως προς την πρώτη καθ'ης ποσό 53,44€ και στη δεύτερη καθ'ης ποσό 45,10€. Το ως άνω αναφερόμενο ΙΧΕ όχημα ιδιοκτησίας της αιτούσης δεν κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση, διότι εκτιμάται ότι δεν πρόκειται να προκαλέσει ιδιαίτερο αγοραστικό ενδιαφέρον και μετά την αφαίρεση των εξόδων της εκποίησης δεν θα απομείνει αξιόλογο ποσό προς διανομή στις πιστώτριες.

Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη στην ουσία της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης καθ'ης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσης καθορίζοντας μηνιαίες καταβολές ποσού εκατόν σαράντα πέντε ευρώ και πενήντα ενός λεπτών (145,51€), διανεμόμενων μεταξύ των πιστωτών της με τὸν τρόπο που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσης, οι οποίες θα πραγματόποιούνται μέσω στις πέντε (5) πρώτες ημέρες κάθε μήνα. Οι παραπάνω καταβολές θα αρχίσουν τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας και η ως άνω ρύθμιση θα ισχύσει για χρονικό διάστημα εξήντα (60) μηνών.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσης, ήτοι την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 37,5% εξ αδιαιρέτου και την ψηλή κυριότητα σε ποσοστό 62,5% εξ αδιαιρέτου ενός διαμερίσματος υπογείου ορόφου επιφανείας 78,60 τ.μ, που βρίσκεται σε πολυκατοικία κείμενη στην Πετρούπολη Αττικής, επί της οδού Κολοκοτρώνη αρ. 58.

ΕΠΙΒΑΔΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της ως άνω κατοικίας της το ποσό των 17.738,03€ σε διακόσιες σαράντα (240) μηνιαίες δόσεις. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το

μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Οι μηνιαίες καταβολές, θα γίνονται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, θα είναι μηδενικές για χρονικό διάστημα πέντε ετών, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας απόφασης μήνα και θα είναι ποσού 98,54€ το μήνα για τους εναπομείναντες εκατόν ογδόντα (180) μήνες της ρυθμίσεως. Το ποσό αυτό θα καταβάλλεται εντόκως με τον τρόπο που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του στο Τίλιον στις 12-4-2019 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων αυτών.

Η Ειρηνοδίκης

Η Γραμματέας

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Το όπερα αναρτήθηκε για τη νόμιμη
τήρηση και άκουση του από την
ωρα παραδόσεως. 16-4-19

Διεύθυνση Ειρηνοδίκων